

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agata Adamczewska

Protokolant: st. sekr.sąd. Joanna Kujawa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Macieja Nowaka

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2016 r.

sprawy

W. H. (1) (H.) oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim

z dnia 4 lutego 2016 roku, sygn. akt II K 386/15

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. kosztami sądowymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

SSO Agata Adamczewska

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 lutego 2016r., wydanym w trybie art. 335 1 k.p.k., Sąd Rejonowy w Grodzisku Wielkopolskim w sprawie o sygn. akt II K 386/15 uznał oskarżonego W. H. (2) za winnego występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., za co wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 1 roku próby oraz obciążył oskarżonego kosztami sądowymi.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator, zaskarżając go w części orzeczenia o karze.

Apelujący zarzucił rozstrzygnięciu:

- obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 46 § 1 k.k. poprzez nieorzeczenie obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, podczas, gdy pokrzywdzony wniosek taki pisemnie złożył na etapie postępowania sądowego,
- obrazę przepisu postępowania, mający wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 343 § 2 pkt 1 k.p.k. polegającą na uwzględnieniu wniosku o dobrowolne poddanie się karze, podczas, gdy pokrzywdzony, składając wniosek o naprawienie szkody na etapie postępowania sądowego wyraził swój sprzeciw co do wniosku o karę.

Podnosząc powyższe zarzuty prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu sformułowanego w punkcie 2 środka zaskarżenia stwierdzić trzeba, że art. 343 § 2 k.p.k. stanowi, iż uwzględnienie wniosku, o którym mowa w art. 335 k.p.k., jest możliwe tylko wówczas, jeżeli nie sprzeciwi się temu pokrzywdzony, należycie powiadomiony o terminie posiedzenia. Oznacza to w sposób oczywisty, iż wyrażenie przez pokrzywdzonego sprzeciwu czynu niemożliwym procedowanie w trybie art. 335 k.p.k. w zw. z art. 343 k.p.k.

W niniejszej sprawie fachowy pełnomocnik pokrzywdzonego (radca prawny), którym są (...) Państwowe S.A w W. złożył w Sądzie Rejonowym w Grodzisku Wielkopolskim pismo, w którym wskazał, iż w związku z otrzymaniem informacji o wszczęciu postępowania sądowego przeciwko W. H. (1), działając na podstawie art. 46 § 1 k.k. wnosi o orzeczenie wobec oskarżonego obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody w całości w przypadku skazania. Stwierdzić trzeba, że sprzeciw pokrzywdzonego, jako przejaw uprawnień mających dalekoidące (negatywne do sprawcy, chcącego dobrowolnie poddać się karze) konsekwencje musi być wyrażony w sposób jednoznaczny. Innymi słowy nie może być jakichkolwiek wątpliwości, iż postawa pokrzywdzonego sprowadza się do dążenia, by wyrok, jaki ma zapaść w trybie konsensualnym, nie został wydany. W przypadku pokrzywdzonych, reprezentowanych przez fachowych pełnomocników wymagania co do precyzyjnej treści sprzeciwu są większe. W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy uznał, iż pełnomocnik pokrzywdzonego nie wyraził sprzeciwu co do wniosku prokuratora w trybie art. 335 § 1 k.p.k., a jedynie przedstawił wniosek o naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem. Niejednoznaczna treść pisma z dnia 18.12.2015r. (k. 48 akt) w kontekście sprzeciwu, o którym mowa w art. 343 § 2 k.p.k. w okolicznościach przedmiotowej sprawy, w której oskarżonemu nie przedstawiono zarzutu popełnienia przestępstwa uszkodzenia mienia, uprawniało Sąd Rejonowy do procedowania w trybie art. 335 k.p.k. w zw. z art. 343 k.p.k. mimo złożenia rzeczowego pisma.

W tych okolicznościach zarzutu postawionego przez skarżącego w punkcie 2 apelacji nie można było podzielić.

W. H. (1) stanął pod zarzutem popełnienia występku usiłowania kradzieży z włamaniem. Zgodzić należy się z prokuratorem, iż zachowanie oskarżonego, wypełniające znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. spowodowało również wybite szyby w oknie pomieszczenia, do którego nielegalnie wszedł sprawca. Ani jednak opis czynu zarzucanego W. H., ani też jego kwalifikacja prawna nie uwzględniają przestępstwa uszkodzenia mienia na szkodę (...) S.A. (art. 288 § 1 k.k.). Sąd Okręgowy w pełni podziela argumentację zawartą w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż wobec braku objęcia ściganiem przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w niniejszej sprawie, nie można orzec wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody. Szkada wywołana przez oskarżonego (uszkodzenie szyby okiennej) może być następstwem przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. Nieuwzględnienie znamion występku z art. 288 § 1 k.k. w opisie czynu przypisanego sprawcy i jego kwalifikacji prawnej, czyni niemożliwym orzeczenie obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej tym (z art. 288 § 1 k.k.) przestępstwem. W oczywisty sposób bowiem W. H. (1) nie został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 288 § 1 k.k., a następnie za nie skazany. Nie może więc zostać zobowiązany w postępowaniu karnym dotyczącym de facto innego czynu zabronionego, do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, którego mu nie przypisano.

Mając na uwadze powyższe wywody, nie dzieląc argumentów apelującego, zawartych w środku odwoławczym, a jednocześnie nie dopatrując się jakichkolwiek okoliczności, które uzasadniałyby w niniejszej sprawie ingerencję w wyrok Sądu Rejonowego, na podstawie art. 437 § 1 k.k. orzeczono o utrzymaniu go w mocy.

Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. kosztami sądowymi w postępowaniu odwoławczym obciążono Skarb Państwa.

SSO Agata Adamczewska